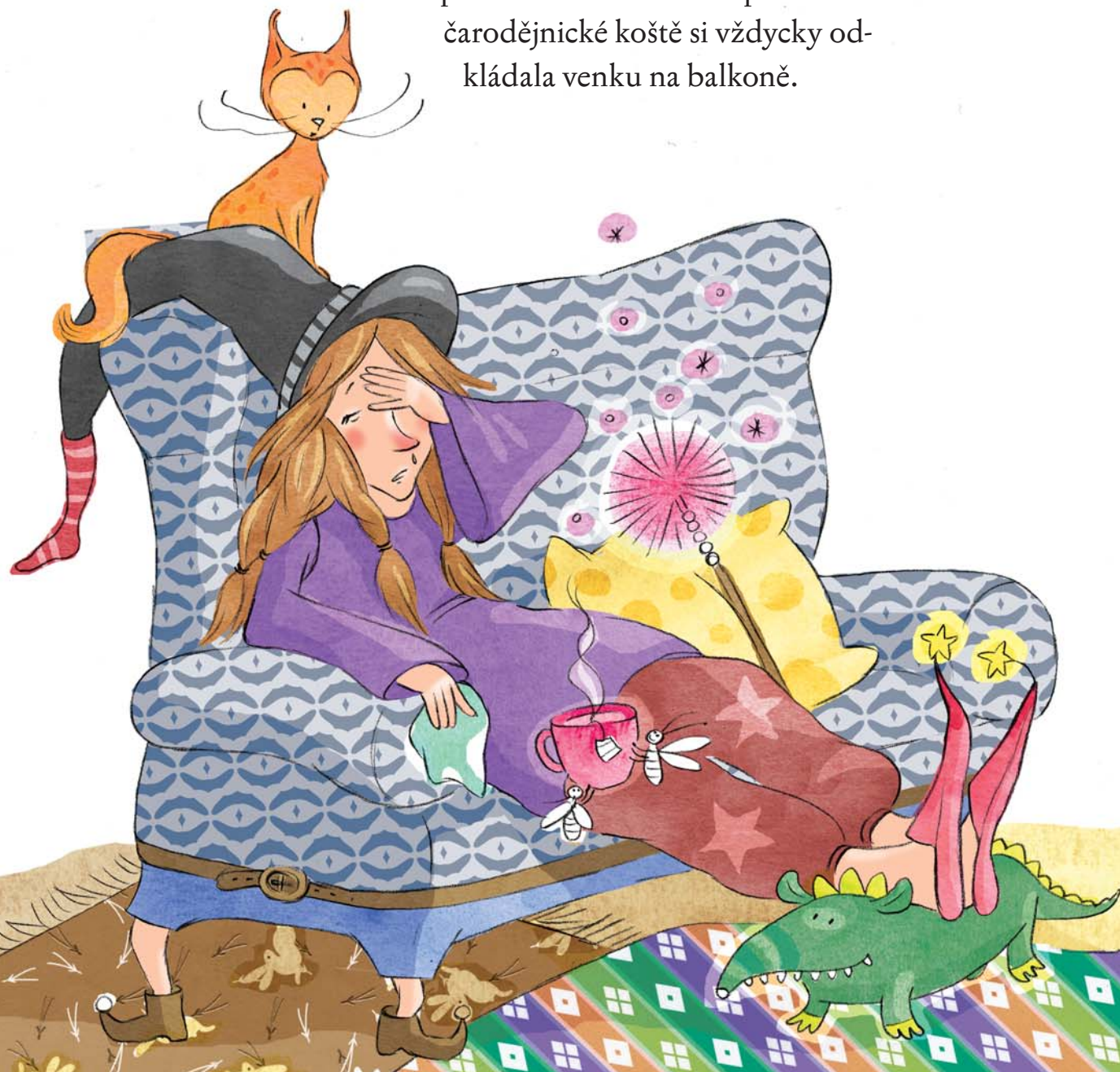

Kouzla na dobrou noc

Griselda byla čarodějnice a bydlela v paneláku ve třináctém patře. Své čarodějnické koště si vždycky odkládala venku na balkoně.

Bylo to velmi praktické, protože když se večer na koště vyšvihla, byla natošup v oblacích a nikdo ji ani nezahlédl. Než ale večer odletěla, uložila ještě vždycky malého synka Cedrika do postele. To uměly čarodějnice raz dva.

Sotva Griselda zamumlala zaklínadlo na dobrou noc, už začal Cedrik zívát a ztěžkla mu víčka. Lusknutím prstů na něj navlékla pyžamo, na vyčistění zubů stačilo jednou pořádně mlasknout. Pak mávla rukou, Cedrik se zachumlal do deky – a už spal.

Dnes ale bylo všechno jinak. „Hepčí!“ kýchlá Griselda právě ve chvíli, kdy mumlala kouzlo.

Cedrik na ni vykulil oči. „Co se děje, mami?“ Místo v pyžamu vězel v potápěčském neoprenu.

„Ajajaj, promiň!“ omlouvala se Griselda. „To je tím kýchnutím!“ Zkusila to tedy znovu. Výsledkem bylo, že už měl sice Cedrik na sobě pyžamo, ale na hlavě měl hasičskou přilbu. „Ta je skvělá, mami!“

křičel Cedrik nadšeně a s hlasitým povykováním „Hořííí!“ se rozběhl po bytě.

